

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yıl: 19 / Sayı: 222 / Haziran 2000

Demokrasi halklarımızın eseri olacaktır

–Barış, demokrasi yürüyüş geliştirilmelidir. Bu yalnız Almanya’da ve diğer ülkelerde değil Türkiye’ye de yansımalıdır. Türkiye’de demokrasi ve barış için bir örnek olabilir...

–Ankara-Diyarbakır, Diyarbakır-Ankara demokratik sistem altında, barış ve demokratik birlik yürüyüşü olur diyebiliriz. Sistemli bir biçimde olabilir. Akıllıca çalışılmalı. Bu yürüyüş pek çok kişinin beklemediği bir sonuçtur. Yüz bine yakın kitle coşkusu şu anlama geliyor; özgürlüklerle birlikte, halkın birlik-barış istemi birleşiyor demektir. Sadece Kürtler değil, Türk halkının da barış isteği yoğunlaşıyor. En anlamlısı, Türkiye’de gelişmesidir. Avrupa’dan Türkiye’ye taşırılmalıdır. Daha barışçıl, daha birbirini dışılamayan, daha az hırçın eylem tarzları geliştirilmelidir. Geçmişte bu konuda

yapılan eylemler biraz hırçınca oluyordu. Newrozlar, 1 Mayıslar gibi -gerçi son Newroz’da ve 1 Mayıs’ta bu biraz aşılmıştı- daha barışçıl, daha birbirini anlayan bir miting anlayışı geliştirilmeli. Bence bunu somutlaştırmalı. CHP, HADEP ve diğerleri bunu somutlaştıramıyorlar. Ecevitin son Diyarbakır gezisi barış gösterisine dönüşürmeliydi.

– Türkiye’de her şey ikili yaşanıyor. Hükümet içinde de bu böyledir. Her yanda savaş yarıları var. Bizim görevimiz, tutarlı barış çizgisini, bir yıldır sürdürdüğümüz şekilde demokrasiyi, barışı herkese ege-men kılmaktır.

**PKK Genel Başkanı
Abdullah Öcalan Yoldaşın
değerlendirmesi**

sayfa 12, 13, 14’de

Bir Kez Daha Her Türlü Bozgunculuğa ve Yıkıcılığa Karşı Önderlik Çizgisinde Parti Birliğini Güçlendirelim!

Partimiz süreç itibarıyla yoğun bir saldırı ile karşı karşıyadır. Her alandan partiyi bozmaya, yıkmaya, tasfiye etmeye ve dağıtmaya yönelik saldırılar sürüyor. Bu çerçevede partimiz uluslararası komplo ile yüz yüze geldi ve partiyi tasfiye etmeyi amaçlayan bu komplo, hala sonuca ulaşmak için değişen koşullara göre kendisini yeniden planlayıp örgütleyerek saldırılarını devam ettiriyor. Dıştan yöneltilen bu saldırılar, bir kuşatma yaratarak partinin içini etkilemeyi, partiyi içten zayıflatmayı, gevşetmeyi ve dağıtmayı hedefliyor. Uluslararası komplo nun partiyi yıkma stratejisi temelinde partiye yönelik saldırılar devam ediyor.

Parti Önderliği, her zaman sağlam bir örgüt savaşçısı, örgüt alanında çizgi savaşçısı olarak militanlaşmanın sağlanabileceğini, kendisinin en büyük özelliğinin de örgütsel çizgi savaşçılığı olduğunu ifade etti. Örgütlülüğün geliştirmenin, örgüt kurma ve örgüt yaratmanın bununla mümkün olduğunu bize öğretti. Şimdi bu mücadeleyi doğru algılamak ve anlamak, bu mücadele tarihinden doğru dersler çıkartabilmek, günümüzdeki sorunları aşabilmek açısından hem gereklidir, hem de önemli avantajlar sağlayan bir kaynaktır.

Önderlik çizgisi harekete geçen ulusal toplumsal dinamiklerin temsili demektir

Merkezinde Kürt halkı ve onun örgütlü gücü PKK olan Türkiye demokrasisine ilişkin bu gelişmeler, yine merkezinde kürtlerin yer aldığı bölgenin diğer demokratik gelişmeleriyle de bağlantılı bir şekilde dünya ve bölge gündemine oturuyor.

Başkan APO önderliğindeki partimiz PKK'nin başlatmış olduğu değişim atmosferi, başta Türkiye olmak üzere tüm bölgeyi sarıyor ve değişim doğrultusundaki gelişmeler yetersiz düzeyde ve yavaş yavaş da olsa açığa çıkıyor.

'90'larla birlikte dünyada tüm yönleriyle açığa çıkan demokrasi ve insan hakları eksikli gelişmeleri gecikmeli de olsa 7. Kongresi'yle program düzeyinde ele alan, yeni sürece stratejik bir değişiklikle kendi örgüt ve mücadele yapısında içselleştiren partimiz PKK'nin atmış olduğu adım, tek taraflı bir barış görüntüsünü hala aşmamış da olsa; Türk sosyal, siyasal, askeri, kültürel ve ruhsal yapısını altüst etmeye devam ediyor. Tüm çarpıtma ve inkar çabalarına rağmen Başkan Apo'nun Türkiye'nin gündemine soktuğu Demokratik Cumhuriyet, Anayasal Vatanlaşlık, Genel Af, OHAL'in kaldırılması, demokrasi ve insan hakları, Kürt dili ve kültürü üzerindeki baskıların kaldırılması ile bağlantılı olarak AB'ye giriş gibi konular, Türk siyasal, ekonomik, askeri çevreleri ve sivil muhalefet güçleri arasında yeni birliktelik ya da ayrışmaları gündeme getiriyor. Kürt halkı Diyarbakır Newroz'unda olduğu gibi en son Avrupa'da **“İdama hayır, Öcalan'a Özgürlük Barış hemen şimdi”**mitinglerindeki katılımı ile süreçle uyumunu ve sürecin oturtulmasının temel garantör gücü olarak, Önderliğiyle birlikte yürümeye kararlı olduğunu gösteriyor.

Merkezinde Kürt halkı ve onun örgütlü gücü PKK olan Türkiye demokrasisine ilişkin bu gelişmeler, yine merkezinde Kürtlerin yer aldığı bölgenin diğer demokratik gelişmeleriyle de bağlantılı bir şekilde dünya ve bölge gündemine oturuyor.

'99 2 Ağustos tarihli tek yanlı barış uygulamasının, 1 Eylül 1999 Kuzey'deki güçlerin Güney'e çekilişi ile birlikte hayata geçmesinin arkasından 2000 yılının başında Ocak ayında gerçekleştirilen Olağanüstü 7. Kongresi'yle partimiz, sürece taktik değil stratejik düzeyde yaklaştığını kararlaştırıp, bunu bir barış projesiyle dünyaya ilan ettiği ana kadar büyük beklenti ile PKK'den bölünmeyi, parçalamayı umanlar büyük bir hayal kırıklığına uğradılar. Sürecin akıntısı içinde sürüklenip gitmemek için direnme ve bu direnişleriyle de PKK'ye yönelik beklentilerini gerçekleştirmeye çalışıyorlar. En son Diyarbakır Newroz'unda ortaya çıkan halk gücünün de yarattığı etkinin paniğini yaşayan egemen çevreler, PKK ve Kürt halkına yönelik beklentilerinin gerçekleşmesi şöyle dursun, eskisi gibi sadece Kürt toplumunu değil, Türk toplumunu da yönetemeyeceklerinin kaygısı ile süreci kontrollü sürdürebilmenin mücadelesini yürütüyorlar. Şüphesiz bu istem kendisini, oligarşik sistem içinde yer alan bütün çevrelerde aynı oranda göstermiyor. Bunun açık örnekleri son dönemin etkinlik ve söylemlerinde de açıkça kendisini gösterdi.

Son aylara PKK'nin örgütsel ve Halk Savunma Güçlerini sınırlama operasyonlarıyla giren, bunun için Güney'in ilkel milliyetçi, işbirlikçi güçlerinin de desteğini alarak süreci lehinde tamamlayıp, dikensiz bir gül bahçesi yaratma peşinde koşan Türk Oligarşisi, Kürt halkının demokratik örgütlerini sindirmeyi, hatta kapatmayı da iç

Bir kez daha her türlü bozgunculuğa ve yıkıcılığa karşı Önderlik çizgisinde parti birliğini güçlendirelim

PKK Başkanlık Konseyi

Partimiz süreç itibarıyla yoğun bir saldırı ile karşı karşıyadır. Her alandan partiyi bozmaya, yıkmaya, tasfiye etmeye ve dağıtmaya yönelik saldırılar sürüyor. Bu çerçevede partimiz uluslararası komplo ile yüz yüze geldi ve partiyi tasfiye etmeyi amaçlayan bu komplo, hala sonuca ulaşmak için değişen koşullara göre kendisini yeniden planlayıp örgütleyerek saldırılarını devam ettiriyor. Dıştan yöneltilen bu saldırılar, bir kuşatma yaratarak partinin içini etkilemeyi, partiyi içten zayıflatmayı, gevşetmeyi ve dağıtmayı hedefliyor. Uluslararası komplo partiyi yıkmaya stratejisi temelinde partiye yönelik saldırılar devam ediyor.

Partimiz, 7. Kongre sonrasında bir yandan süreçten başarıyla çıkmak için daha ileri pratik-örgütsel adımlar atmaya yönelirken, partiye yönelik bu saldırılar açığa çıkan yanı sıra daha çok içeri kaydırılarak ilerletiliyor. Bu çerçevede partinin içerden ve dışarıdan baskı ve zorlamayla karşı karşıya olduğu ve ciddi bir mücadeleyi yaşadığı bir gerçektir. Partimiz giderek kendi içinde yeniden örgütlenmeyi, yeniden yapılanmayı ve yeni bir pratiğe yönelmeyi gerçekleştirdikçe, iç mücadele daha açık ve keskin hale geliyor. Yıkıcı, bozguncu ve baskıcı tutumlar, eğilimler ve ruh hallerinin parti açısından ne kadar ciddi bir tehlike oluşturduğu şimdi daha iyi görülebiliyor. Tasfiyecilik olayının özellikle böylesi süreçler bakımından nasıl tehlike olduğu şimdi daha iyi anlaşıyor. Yine her türlü komplocu ve provokatif girişimlerin partiye yönelik düşmanca tutum olduğu herkesçe daha açık görülüp daha iyi anlaşılabilir. Bu çerçevede dıştan geliştirilen baskı, saldırı ve kuşatma ortamında, uluslararası komplo yarattığı bunalımcı ortamda partiyi içten zorlayan tutumlar, eğilimler ve ruh halleri daha çok açığa çıkıyor; partileşme ve partisel gelişmeyle daha açık bir mücadeleye giriyor. Bu temelde partisel gelişmeyi zayıf bırakmak, geriletmek, boğmak ve partinin bu süreçten başarılı çıkışını engellemek için saldırılar artıyor. Aslında biraz da son saldırı yöntemlerini kullanma biçimini de ilerletiyorlar.

Bu saldırıların parti içerisinde başlattığı bir iç mücadele var. Bu mücadele giderek biraz daha açık hale gelmeye başladı. Parti örgütlenmemiz de kendisini önemli ölçüde toparlayıp güçlendirdi. Partimiz yeni bir mücadele sürecini geliştirmek için değişik alanlarda açılımlarını ve örgütlenmesini yapıyor. Bu temelde kendini yeniden örgütlendirip yapılandırıyor. Her türlü karşıt tutum bunu boşa çıkartmak için son kozlarını ortaya koyuyor.

Bu gerçeği iyi görmeme ve derinliğine kavrayamama, buna göre doğru ve yeterli tutumu alamama, kendini örgütlü ve disiplinli kılarak sağlam bir parti mücadelesi yürütememe, böyle kritik bir mücadele ortamında istemeden de olsa parti yıkıcılığına zemin ve alet olma, parti içinde epeyce yaygın olan bir durumdur. Bunun yanında karşıt direnişler var. 15 Şubat'tan bu yana örgüte tepki duyan, yönetim şahsında parti örgütlülüğünü kabul etmeyen, kendi bireyselliği ve grupçuluğu içerisinde kalmak isteyen, genelde partileşmeye, parti içinde erimeye ve parti militanı olmaya karşı direnen tutum ve yaklaş

'78'de kendine *Tekoşin* adını veren, parti dışına çıkan ve dışardan parti ile mücadele etmeyi öngören girişimdi. Bir ideolojik grup, bir gençlik grubu olmasının ardından kendisini Kürdistan'a yaydığı ve gruplaşmasını tamamladığı süreçte, parti hareketimizin dıştan saldırı ile yüz yüze geldiği biliniyor. Bu, 18 Mayıs 1977 Antep saldırısında, Haki Karer yoldaşın katledilmesinde kendisini gösterdi. 1977 Mayıs'ı sıradan bir zaman dilimi değildi. 1 Mayıs 1977'de, Taksim'de özel savaş tarafından otuz yedi ilerici-emekçi işçi katledildi. Başarıya ulaşmadı, ama Türkiye 3 Haziran'da MHP patentli bir darbe girişimiyle yüz yüze geldi. Kürdistan'da devrimci bir grup olarak gelişen hareketimize karşı saldırı da bütün bunların içinde en önde yer alıyordu. Bu, bir bütün olarak devrimci gelişmeye, bunları yürüten gruplara karşı bastırma, sindirme ve korkutma hareketiydi.

Ankara'da da devam ettirilmek istenen Antep saldırısı, parti hareketimizi dışardan vurarak yıkma tehdit ve saldırıydı. Parti Önderliğimiz buna ilişkin olarak, *“Daha ileri giderse-niz sonunuz bu olacak mesajı bize vermek istendi; biz bu mesajı, bu tehdidi iliklerimize kadar hissettik”* diyordu. Grup hareketinde ve gruptaki bireylerde kendini yeniden değerlendirmeye yaşandı. Öyle bir tehdit ki, bunun karşısında devam edip etmemeyi yeniden gözden geçirip, yeni bir karara gitmek gerekiyordu. Parti bu kararın yaşadı. Parti Önderliği, partileşmeyi geliştirmede karar verdiğini, program oluşturmaya ve resmi parti olmaya bu karar temelinde adım adım gidildiğini belirtti. Bunun karşısında bu kararı veremeyen, ürken ve korkan, dolayısıyla geri çekilen ve giderek kopan tutumlar da az gelişmedi. Böyle bir ayrışmanın geliştiği süreçte, iç mücadelenin yaşandığı bir ortamda ve bunu aşmak için partileşme çalışmalarının ilerletildiği bir zamanda, bunları yıkmak ve dağıtmak, partileşmeyi önlemek ve ortaya çıkan devrimci birikimin parçalanıp dağılmasını sağlamak amacıyla, bu tek tek kaçış ve kopuş kendisini bir grupla örgütlü hale getirecek, bir grup biçiminde çıkış yapmaya ve partileşme grubunu bölmeye yeltendi.

Bu, süreçle yakından bağlantılıydı. 18 Mayıs saldırısıyla, fiilen bu gruplaşmayı ve bölünmeyi örgütleyenler arasında bağlantı ve ilişki vardı. Bu olay, grubu dıştan tehdit eden saldırının içte devam ettirilmesinden başka bir şey değildi ve bir provokasyon hareketiydi. Söz konusu girişim, devrimci grup hareketini yıkmakla tehdit eden, yaşanan bu ortama ve yine olaylara dayanan, bu anlamda grup militanları arasında kafa karışıklığı yaratan ve bu karışıklığa dayanan bir girişimdi. Parti'ten sonra Dersim'de de belli gruplar oluştu; ama başta Antep'te çok etkili oldu. Hareket hemen iki karşıt gruba ayrılmış gibi konuldu: *“Apocular-Hakiciler”* çatışmasından söz ederek, kendilerini Hakici gibi gösterenler oldu. Kendileri aslında Haki yoldaşı katledenlerdi. Daha sonra parti bunu açığa çıkardı ve gerekli yargılamayı yaptı. Buna rağmen kendilerini böyle adlandırarak, birlik ve bütünlük içinde geliştirilen hareketi bölüp yıkmayı hedefliyorlardı ve bu birçok militanın kafasını karıştıran bir durumdu. Böyle bir süreçte bu tarz yıkıcı bir durumla karşı karşıya gelmesi

şümün karşısındaki zayıflıktı. Bu daha ülkeye dönüştten ve yine 15 Ağustos sürecinden itibaren, III. Kongre'ye giderken, daha çok Kongre sürecinde açığa çıkan, gerillasal gelişimdeki her türlü zayıflığa, kendini gerillaya veremeye, küçük-burjuva ruh halinin eğilimlerine, bireysel tutumları aşamamaya, partinin devrimci sosyalist gelişimi ve gerillayı geliştir-mesi karşısında dağılma, tepki duyma, birey-selleşme ve tutucu kalma eğilimlerinin parti içerisinde yarattığı zorlanmaya, bunların parti-nin 15 Ağustos mücadelesini çok etkili bir bi-çimde geliştirmesini zayıflatmasına ve engel-lenmesine dayalı olarak gelişen bir saldırıydı. Zaten dıştan bu düzeydeki planlı saldırı buna dayanılarak örgütlendirildi. İçte de bir provo-katif girişim, aslında bu parti içi durumu ve militanın gerillaya yaklaşımındaki zayıflıkları kendisine veri yapmayı esas aldı. Yani daya-nabileceği zemini gördü.

Şu hesaplanıyordu: 'Tamam, parti buraya kadar geldi, 15 Ağustos çıkışı da oldu, buna bir isyan denilebilir; ama bu orduya, gerillaya ve uzun süreli bir kurtuluş savaşına dönüşemez; bunun militanı olunamaz, bunun komutanı orta-yaya çıkmaz; Kürt toplumunda, Kürdistan'da ve Türkiye'de bunun çıkmaması gerekiyor; bu sü-reçlerde bu konuda ciddi zayıflıklar var, bütün bu zayıflıklar kısıktılırsa, bir isyan biçiminde kendisini ortaya koymuş olsa da, kısa sürede çözülmeye gider; önü alınmazsa bu gelişme Kürdistan'da yepyeni bir durum yaratır!'

Bu iç mücadele III. Kongre'de yaşandı. Bu anlamda III. Kongre hem partinin ve partileş-menin ileri bir adım attığı ve kendisini yeniden şekillendirdiği, hem de gerilla adınının atıldı-ğı, gerillanın gerekliliği ve ölçülerinin açığa çı-kartıldığı ve bunların kararlaştırılıp planlandığı bir kongre, yani bir iç mücadele kongresi oldu. Genelde parti buna partileşme kongresi dedi. Bu kongremiz partileşme önündeki her türlü küçük-burjuva eğilim veya ruh hali, tutum ve talep durumuna karşı bunları aşan, devrimci militanı ve dolayısıyla böyle bir militanlık tem-elinde oluşan partiyi yaratmayı esas alan, onun ideolojik ve örgütsel temellerini yaratan bir kongre oldu.

Parti Önderliği şöyle diyordu: *"Siz diyorsu-nuz ki, 'bu dünyada her şey biraz küçük burju-vaca, ne olur bizimki de biraz küçük burjuvaca olsun! Fakat öyle değil, Kürdistan'da işler kü-çük burjuvaca yürümüyor. Yani Kürdistan işle-rini böyle yürütemiyoruz. Belki biraz küçük burjuvaca hakkınız olabilir, ama bizim devri-mimizin işleri küçük burjuvalıkla yürümüyor, küçük burjuvalığı aşmamız gerekiyor."* Önder-lik bu temelde değerlendirmeler ve çözümle-meler geliştirdi. *"Burada çözümlenen kişi değil toplum, an değil tarihtir"* belirlemesi çerçeve-s

ve işleyişi ortada dururken, kendine göre değerlendirmeye ve bireysel yaklaşım çok fazladır. Böyle ilginç bir durum var. Parti Önderliği, “*Kendini ciddiye almayanı kimse ciddiye almaz*” diyordu. Şimdi bireysel düzeyde kendini inkar görülüyor, parti gerçeğini inkar var. İnkarcılık, ciddi ve tasfiyecilik içinde çok tehlikeli bir eğilim olarak varlık gösteriyor. Düşünce ve davranışta bu inkarcılığı aşmak için geçen süreçte de epey tartışma yapmaya çalıştık, fakat bu öyle kolay aşılmıyor. Bireysel tutum çok fazladır; partiyi ve örgütü inkar etme, kendi birey gerçeğini bunun yerine koyma ve bunda ısrarlı davranma aşırı derecede var. Partideki zayıflıklara, örgütsel ve politik gelişme eksikliğine, 15 Şubat’la birlikte partide ortaya çıkan zorlanma ve zayıflık durumlarına dayanarak, adeta partiyi reddedecek ve kendini parti yerine geçirecek bir konuma yönelme aşırı derecede var. Bunları ağırlıklı olarak tartışıyoruz. Bu öyle bir durumdur ki, partinin yirmi beş yıldır başkaları için yaptıkları bir çırpıda yok sayılabiliyor. ‘Ben partiden böyle istiyorum, benim istediğim yapılmalı’ diyebiliyoruz. Partinin sözümona en yetkili adamları, partiden en çok imkan almış insanlar bu noktaya kadar gidiyor. Parti geçmişini inkar bu düzeydedir. Değişim yapalım denilince, bu çerçevede buna dört elle sarılındı. Değişiyorsak, her şeyimizi inkar edelim denildi.

Partiyi inkar nedir?

Partiyi inkar, sömürgeciliğe dönüştür. Bu, sömürgeciliğin partiyi inkarı oluyor ve diyalektik bir yaklaşımdır. Yabancı egemenliğin ve ona dayanan işbirlikçiliğin inkarı PKK’yi yarattı. PKK’yi inkar ise sömürgeciliğe, daha ileri bir teslimiyet ve usaklık biçimine dönüşür. Bu diyalektik bir kuraldır. Provokasyon, partiyi inkar hareketidir. Semir, “*Ben bir gecede PKK’ye katıldım, bir gecede ayrıldım*” diyor. Biz gidip bu son kaçan adamlarla konuştuk. “*Biz partiden ayrıldık*” diyorlardı. “*Ey-vallah bile demeden nasıl öyle bir gecede ayrıldınız? Bu parti öyle bir şey miydi? Merhaba*

deyip girdiniz veya merhaba demeden gelip bir ucundan girdiniz, keyfinize göre bir ucundan çıkıp gittiniz” dedik. Öyle parti olur mu? Partiyeye böyle girilip çıkılır mı? Parti böyle giriş, katılmayı ve ayrılmayı kabul edebilir mi? Elbette edemez.

Demin de belirtildiği gibi, şimdiki söylemlerin büyük kısmı aslında geçmişte Semir tarafından dile getirilmişti. Önderlik, çözümlemelerinde bu tür söylemleri çok fazla eleştirdi. Ama ‘bunlar eskidi ve geçmişte kaldı, hepsi geçersizdir, bunları değiştiriyoruz, biz

Demokratik Çözümün İçi Doldurulmalı ve Kitlelesleştirilmelidir

Kaçanlar fiemdin'in ikinci bir versiyonudur

19 Mayıs olayı ve YNK'de toplanma, küçük burjuva nitelikli bir oluşum ortaya çıkarma çabasıdır. YNK'nin bunda ne kadar pay sahibi olduğu önemlidir. Bununla yoz yaşama dayalı ilkel bir yapı oluşturulmaya çalışılıyor. Tasfiyecilik, özgürlük hareketini bölüp parçalama ve demokratik çözümün önünü alma gayretidir. Bu ne demokratik, ne de sosyalist içerikli bir gelişmedir. Tamamen yoz yaşam üzerine kurulu bir çıkıştır. Bunlar Şemdin'in ikinci bir türevi, ikinci bir versiyonudur.

Daha önce de bu şekilde gelişen çabalar vardı. Süleyman ve benzerlerinin hareketi yeni değil, '94'te derinleştir-dikleri eski bir çizgidir. Biz o zaman bunların Selim Cürükkaya ile ilişkileri üzerinde fazla durmadık. Bu aşamada yapılan şey ihanettir; KDP'nin yanına gidenlerin yaptıkları gibi bir şeydir. Avrupa'da Selim'in örgütlediği kişilerle ilişkisi vardır. Bu olay, Lice'de iken Şemdin'in yaptığına benziyor. Bunlar doğrudan Avrupa ile görüşebilirler. Konseyin bunları eskiden beri çok iyi tanıdığını biliyorum. Bunların faaliyetleri yetecilik anlayışdır.

Tabii savaş koşullarında bunun kuralları gelişim gösterir. Suçları ağırdır, ihanettir, iç ihanettir. Bunların yaptığı şey tam bir tasfiyecilik hareketidir; üzerinde sıkı durulmalıdır. Savaş koşulları en kritik dönemlerdir. Dolayısıyla en ağır müeyyide uygulanmalıdır. Eğer hala bunlardan ikna edilebilecekler varsa değerlendirilmelidir. Şemdin'in neler yaptığını görüyorsunuz; bugünlerde bir mahkemesi vardı, basına da yansımıştı. Bu aşağılık adam onursuzca yaşıyor. Dışarda oldukça vurdulu kırdılı bir tarzı vardı. Kadınlara yoz ve ahlaksız bir yaklaşımı vardı. Sonuçta gelip Türkiye Devleti'ne teslim oldu. Bunların da geleceği yer işte budur. Avrupa devletleri bunları kullanabilir, başka güçler de kullanabilir. Geçmişte Selim'in neden Lübnan'dan Avrupa'ya alındığı iyi bilinir.

Kaçışlar bilinçlidir, YNK'ye bağlı bir oluşum yaratma girişimi ve çabasıdır. Bu, YNK'nin eski sanatıdır. Doktor Süleyman alçak, çürümüş ve tehlikeli bir sapıktır. Bunun dayatmaları olmuştur. Kızlara bomba bağlayıp sağa sola gönderiyordu. Aynı aileden iki kardeş vardı; Diyarbakır'dan Erganlı Marangoz ailesi. En son yaşlı bir adam bombayla Diyarbakır'da yakalandı. Bunun yapan Süleyman'dır. Sapıktır. Kaçmadan cezasını görs eydi daha iyi olurdu. Gımsesi de iyidir, pisliktir. Talabani bu kaçkınları Türkiye'ye karşı kullanmak

